

Pentti Poutasen mielestä kansanedustajan työ on "ihmisten asialla" toimimista.

Kesävieraana

Pentti Poutasen luona

Sivut 10-12

Jouni Turtiainen
Juutalaiset
juuremme

Sivu 4

Harri Saine
Koulun muuttuva
uskonnonopetus

Sivu 6

Hanna Salomäki
Uskonnolliset
kesäjuhlat

Sivu 8

Matti Neuvonen
Talkoomies

Sivu 14

Henkkaa saateltiin eläkkeelle

Henkka ja Raija saivat Ari Vatasesta Parikanniemen ”kansanjuhlaan” mieluisan vieraan.

Lastenkodin johtaja **Henrik Ohliksen** lähtöjuhlasta kehkeytyi melkoinen kansanjuhla. Noin 500 ihmistä saapui kesäkuun lopun sunnuntaina Parikanniemeen juhlistamaan Henkan eläkkeelle siirtymistä sekä nauttimaan Juha Tapion tähdittämästä ulkoilma-konsertista.

Henkan juhlapäivään sisältyi aamuinen brunssi, ”kalaretki” sekä entisten lasten ja työtovereiden kohtaamisia. Myös hyvä ystävä **Ari Vatanen** perheineen oli saapunut paikalle.

Ilmat olivat suosiolliset.

Pekka Maaranen livantiiran juhannusjuhlien kirjateltassa.

livantiiran juhannusjuhilla

livantiiran Juhannusjuhille kokoontui jälleen perinteiseen tapaan runsaasti juhlaväkeä lähiseudulta ja kauempaakin. ”Juhannusjuhla on vietetty livantiiran seurakuntakodilla, Kainuun herätyksen kesäjuhla, 1980-luvulta lähtien” toteaa paikallinen vastuunkantaja **Airi Väisänen**.

Kesäjuhla on rakentamassa 20-30 hengen talkoolaisten joukko. Järjestelyt sujuivat hyvin. Väkeä oli parhaimmillaan 150 henkeä tilaisuudessaan. Ihmiset olivat tyytyväisiä myös juhlien hengelliseen antiin. **Teuvo V. Riikosen** odotetut raamattutunnit kiinnostivat myös ”Kainuun kansaa”.

PARIKANNIEMISÄÄTIÖN LEHTI

Päätoimittaja
Teuvo V. Riikonen

Kustantaja
Parikanniemen Ystävät ry
Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä

SIVU 2

ISSN 2323-7465 (painettu)

Toimitus
Markku Liukkonen,
Pekka Maaranen

Avustajat
Jouko Jyrkämä, Risto Teittinen,
Thorleif Johansson

ISSN 2323-7473 (verkkojulkaisu)

Taitto
Markku Liukkonen

Nettisivut
www.parikanniemi.fi

Painopaikka
Teroprint Oy, Mikkeli

441 Painotuote 582

KONTTI 3 / 2013

Jumala katsoo puoleemme pimeydessä

Ruotsalainen teologi **Owe Wikström** on kirjoittanut kirjan Häikäisevä pimeys. Jotkut ajattelevat, että uskonnolliset symbolit on kulutettu loppuun. Tai nykyihmiset eivät ymmärrä niitä. Siksi ajatus häikäisevää pimeydestä voi olla jollekin hyvin vieras.

Pimeyteen kuuluu kaksi puolta. Toisaalta se on Jumalan olemuksen yksi puoli mutta samalla se on yksi ihmisen kokemuksen ulottuvuus. Vaikka Jumala on ääretön ja kaikkivaltias, jota on vaikea ymmärtää, voi Jumala silti ilmoittaa itsensä meille.

Juuri siihen liittyy, että ihminen katsoo omaan pimeyteen. Ennen kuin ihminen voi nähdä jotakin Jumalan kasvojen kirkkaudesta, hänen laitetaan katsoomaan omaa pimeyttä. Se on parhaimmillaan juuri häikäisevää pimeyttä, joka on täynnä valoa.

Kun ihminen lasketaan pimeyteen, hän näkee jostain omasta synnistä, pahuudesta ja perinpohjaisesta

turmeluksesta. Silloin ihminen kysyy ”tällainenkö minä olen?” tai ”näin syntisenäkö minun pitää vaeltaa?”. Et sinä ole niin huono kuin luulet, vaan vielä pahempi. Täysin jumalaton.

Juuri silloin, kun etsit Jumalaa, Hän kätkeytyy. Mutta Hänen kätkeytyminen on armollista vihaa. Pimeyteen joutuminen on suurta armoa. Silloin Jumala katsoo puoleesi. Kristus ei vain tule sinun pimeytesi, sillä Hän on jo siellä. Hän on kokenut sen kaiken kauhun ja pimeyden.

Kätkeytyvä Jumala on yksi kristinuskon vahvimpia opetuksia. Juuri silloin olet hyvän Jumalan hoidossa. Vaikka emme tuntisi mitään, niin Kristus on kanssamme. Hän on kanssamme häikäisevässä pimeydessä. Jumala katsoo meitä laupeuden silmin.

Teuvo V. Riikonen

Orpokotijuhlat Parikkalan kunnassa

Orpokotijuhlaperinteellä on historiallinen ja keskeinen merkitys Parikkalan ja lähialueen hengellisessä toiminnassa. Ennen 2. maailmansotaa juhlat järjestettiin Uukuniemen Parikkalan kunnassa. Sodan seurauksena juhlapaikka jäi Neuvostoliiton puolelle. Orpokotijuhlien uusi pitopaikka löytyi naapurikunnasta Saarelta. Saarelaiset osoittautuivat aktiivisiksi juhlien järjestäjiksi ja tämä vakiinnutti orpokotijuhlien pitopaikaksi

Saaren kirkkomäen nykyisessä Parikkalassa. Orpokotijuhlat ovat edelleen yksi suurimmista kesätapahtumista Parikkalassa.

Täyttäessäni toukokuussa 50 vuotta, sain ystäväperheeltäni lahjaksi mielenkiintoisen kirjan. Tämä **K.K. Sarlinin** noin 100 vuotta sitten kirjoittama kirja **”Eräs meidän ajan profeetta”** kertoo tunnetusta uskonnollisesta herättäjästä **Helena Konttisesta**. Kirja osoittautui kiinnostavaksi historian teokseksi, sen ajan elä-

mänmenosta, kovia kokeneesta horrossaarnaajasta ja Orpokotijuhlien merkityksestä.

Kiitoksia Parikkalan kunnalle ja talkoolaisille Orpokotijuhlien järjestämisestä ja toiminnasta uukuniemeläisen herätysperinteen jatkamiseksi.

Parikkalan kunnan puolesta toivotan juhlavieraat lämpimästi tervetulleeksi Orpokotijuhlille!

Ari Berg
Parikkalan kunnanhallituksen pj.

Juutalaiset juuret ja uskon salaisuus

Kirkkoherra Jouni Turtiainen, Espoonlahden ev.lut.seurakunta

Juutalaisuudessa Messiaan odottaminen on pääasia - ei hänen saapumisensa.

Uudessa testamentissa näkyy juutalaisuuden sisäinen kipu, erityisesti apostoli Paavalin kirjeissä. Paavali, juutalainen rabbi ja Jeesukseen uskova messiaaninen juutalainen, koki erityisen kipeänä sen, että hänen oma kansansa oli torjunut Jeesuksen Messiaanaan.

Paavali kirjoittaa Rooman seurakunnalle: "Vakuutan Kristuksen nimessä, että puhun totta, ja Pyhän Hengen valaisema omatuntoni todistaa, etten valehtele: Minulla on sydämässäni raskas suru ja lakkaamaton tuska. Toivoisin suorastaan, että itse olisin kirottu ja erotettu Kristuksen yhteydestä, jos se vain auttaisi veljiäni, oman kansani jäseniä... Heidän ovat kantaisät, heistä on Kristus ihmisenä lähtöisin, hän, joka on kaiken yläpuolella, ikuisesti ylistetty Jumala, aamen!" (Room 9:1-5).

Joko Messias on tulossa?

Vanha juutalainen tarina kertoo miehestä, jonka hänen isäntänsä palkkasi vartijaksi istumaan kylän rajalla ja hälyttämään kyläläiset, jos hän näkisi Messiaan

olevan tulossa. Kun häneltä kysyttiin, miksi hän oli ottanut vastaan sellaisen pitkästyttävän tehtävän, vartija vastasi empiromättä: "palkka ei tässä hommassa ole häävi, mutta pesti kestää koko eliniän".

Juutalaisuudessa Messiaan odottaminen on pääasia – ei hänen saapumisensa. Sen tähden jokaisen juutalaisen velvollisuus on odottaa Messiaan tuloa, eikä vain odottaa, vaan toivoa sitä. Keskiajalla eläneen rabbin, **Mooses Maimonideen** uskonlause kertoo tästä odotuksesta oleellisen: "uskon täydellä uskolla Messiaan tuloon ja toivon sitä, vaikka hän viipyisi vielä tuhat vuotta".

Juutalainen kardinaali ja kristillinen todistus

Kuluvan vuoden toukokuussa anglikaanikirkon johtajuuskonferenssissa Lontoossa haasteltiin Wienin roomalaiskatolisen kirkon kardinaalia **Christoph Schönbornia**. Hän kertoi olevansa isänsä puolelta juutalainen - kuten häntä haastatellut anglikaanipappi **Nicky Gum-**

belkin. Epätavallinen kardinaali muutenkin: Schönborn kertoi olevansa innostunut evankelioimistyöstä. Hänellä oli itsensä paavin valtuutus laatia roomalais-katolisen kirkon evankelioimistyön strategia. Liian monet katolisen kirkon jäsenet ovat jo menettäneet yhteytensä kirkkoonsa ja sen apostoliseen uskoon. Kardinaalilla oli tämä sama kokemus kuin Paavalilla: "sydämässäni raskas suru ja lakkaamaton tuska" sen vuoksi, että "oma väki" ei elä Kristuksen yhteydessä.

Kardinaali Schönbornin viesti kokousväelle oli selvä: rukoilkaa Israelin ja juutalaisten puolesta, että Israel löytäisi Jeesuksessa Messiaansa ja pääsisi osalliseksi Jumalan suurimmasta rakkauten teosta.

Entä jos rakkaamme eivät pelastu?

Siinä se on. Sama näky ja kokemus kuin Paavalilla: että Israel löytäisi yhteyden Jeesukseen Messiaaseen. Paavalille "oman väen" vastarinta evankeliumia kohtaan oli niin kipeä asia, että hän kuvaa sitä sanoilla "minulla on sydämässäni raskas suru ja lakkaamaton tuska". Se oli kokemus helvetistä maan päällä: minulle rakkaat ihmiset eivät pelastu, jos torjuvat evankeliumin.

“Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika”

Matteus 16:16

Pitäisikö meillä olla tämä sama huoli? Ehdottomasti pitäisi. Kristittyinä me kannamme aina mukanaamme kasteessa ja uskossa saamaamme Kristuksen kuoleman merkkiä, ristiä: “Me kannamme aina ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, jotta myös Jeesuksen elämä tulisi meidän ruumiissamme näkyviin”. (2 Kor 4:10).

Risti muistuttaa meitä Jumalan rakkaudesta, jolla on kova hinta: Jeesuksen kuolema meidän puolestamme, jotta voimme elää uutta elämää Jumalan yhteydessä.

Jäännös ja sen kipu

Paavalin kokemaan kipuun sisältyi toivo: vain pieni ”jäännös” – vähemmistö – juutalaisista uskoi Jeesukseen. Kuitenkin Paavali muistutti, että ”heidän ovat kantaisät, heistä on Kristus ihmisenä lähtöisin, hän, joka on kaiken yläpuolella, ikuisesti ylistetty Jumala, aamen!” Tänäänkin elää juutalainen ”jäännös”, joka Paavalin ja apostoli Pietarin tavoin tunnustaa rohkeasti ”Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika” (Matt 16:16).

Raamatun lupausten perusteella Paavali tiesi, että Jumala ei voi hylätä kansaansa lopullisesti (Room 11:1-2a). Niinpä Paavali puhuu ”Jumalan salai-

suudesta”: osaa Israelin kansasta on kohdannut paatumus, mutta Jumalan säätämänä aikana koko Israel on pelastuva (Room 11:25-27). Hämmästyttävä uskon, toivon ja rakkauden näkökulma! Rohkaiskoon tämä meitäkin rukoilemaan rakkaittemme puolesta.

Lopullinen juutalaisten pelastuminen on siis Jumalan salaisuus. Sitä on myös meidän kristittyjen pelastuminen. Jumala on sitonut pelastuksen Jeesuksen tuntemiseen. Mutta vain

hän, Sydänten Tuntija, yksin voi nähdä kenellä on oikea usko Jeesukseen. Jo uskon kaipaus ja armon ikävä voi olla pelastavaa uskoa.

Kannattaisiko meidän päättää tuo kylänvahti eläkkeelle ja julistaa rohkeasti Messiaan jo tulleen: ”(Kristus) on kaiken yläpuolella, ikuisesti ylistetty Jumala, aamen!”

Koulun muuttuva uskonnonopetus

Kirjoittaja Harri Saine on kasvatustieteen tohtori, luokanopettaja ja erityisopettaja Porista. Lähde: Uskonnonopetus Suomen oppivelvollisuuskoulussa 1900-luvulla. Turun yliopisto.

Kasvatustieteen väitöstudiumissani (2000) selvitin, miten uskonnonopetus on muuttunut Suomen oppivelvollisuuskoulussa 1900-luvun aikana. Pitkä tutkimusajanjakso antoi kokonaisnäkemyksen uskonnonopetuksen selviytymisestä ja muuttumisesta eri koulu-uudistusten aikana. Empiirisinä lähteinä käytin oppivelvollisuuskoulun opetussuunnitelmia, jotka ilmestyivät vuosina 1916–1994. Näiden opetussuunnitelmajulkaisujen lisäksi tutkin kyseisten komiteoiden arkistot pöytäkirjoihin ja lausuntoineen.

Tunnustuksellisuudesta yleisvistyksen ja oman uskonnon opetukseen

1900-luvun alkupuolella uskonnonopetuksen tavoitteena oli uskonnäkemyksen sisäistäminen ja henkilökohtaiseen uskonelämään ohjaaminen. Peruskouluun siirryttäessä 1970-luvulla tavoitteeksi asetettiin Raamattuun pohjautuva yleiskristillinen opetus. Samaan aikaan tunnustuksellisuudelle ilmaantui uusia määritelmiä. Vuoden 1985 opetussuunnitelmassa palattiin takaisin henkilökohtaisen vakaumuksen

Parikanniemisäätiö Kirkkopäivillä

Kuopion messukeskuksessa vietettiin helluntaiviikonloppuna 17.-19.5. 2013 valtakunnallisia Kirkkopäiviä. Joka toinen vuosi järjestettävät Kirkkopäivät kokoavat edustavasti yhteen niin kirkon virallisia edustajia kuten myös järjestö- ja herätysliikeväkeä.

Myös Parikanniemisäätiöllä oli kirkkotoirilla oma infopöytänsä. Jaoimme tietoa Parikanniemisäätiön työstä ja keskustelimme ihmisten kanssa.

Vaikka työemme tukijat on muuttumassa, taustan panderollista löytyvät edelleen tutut teemat; lastenkoti, palvelukoti, julistus- ja ystävätyö sekä Kontti-lehti.

Parikanniemisäätiö tahtoo palvella siellä, missä ihmisetkin ovat.

muodostamiseen Raamatun antamien virikkeiden pohjalta.

Muutos päinvastaiseen suuntaan tapahtui vuonna 1994, jolloin kasvatustavoitteeksi asetettiin mm. monipuolinen uskonnollinen ja katsomuksellinen yleissivistys. Tunnustuksellisuutta ryhdyttiin soveltamaan uskontojen opetuksen yleistavoitteiden pohjalta. Viimeisin hyväksytty opetussuunnitelma painottaa kaikille uskonnoille yhteisiä asioita, joita siis jokaisen uskonnon pitää opettaa. Tämä yhteinen osuus tulee voimakkaasti lisääntymään rakenteilla olevassa opetussuunnitelmassa.

Vuoden 2003 Uskonnonvapauslain lähtökohtana on positiivisen uskonnonvapauden ajatus, siis oikeus omaan uskontoon ja sen opetukseen. Eduskunnan perustuslakivaliokunta katsoi lausunnossaan, että oman uskonnon opetus ei sisällöltään siis

Pala Kontista

”Kaikkina kolmena päivänä on vähän Herra antava yliluonnollistakin tointa, mutta ei muulloin ole kolme kertaa, kuin tänä ainoana päivänä. - Katsokaa alkuperäistä ilmoitusta, kun oli sanottu, että annetaan sitten ikäänkuin lepovuodet iän lopussa, ne ovat ne vuodet, jotka ovat kiitosvuodet. Sitten ei ole enää tämän vuoden perästä yliluonnollista puhetta, nimittäin kansan mielen jälkeen puhuttuna horrostila puhetta, vaikka se on taivaan kielellä puhuttuna: syvennetympi totuuden sana, joka ilmoitetaan avonaisesti ihmissydänten ja järkien kannalle, että tulisivat käsittämään armon Jumalassa.”

(K.K Sarlin: *Eräs meidän ajan profeetta*, Viimeiset tilipäivät elokuun 16.-18.pnä 1915)

Vähemmistöryhmät huomioon

1900-luvun alussa evankelisuterilainen uskonnonopetus oli käytännössä kaikille pakollista. Vain Helsingissä juutalaisten ja tataarien kouluissa oli mahdollista opiskella juutalaisuutta ja

kunta tai opetusluvan saanut yksityinen koulu.

Suomi monikulttuuristuu nopeasti ja samalla myös maamme uskonnollinen kenttä kirjavoituu ja myös uskonnottomien määrä kasvaa. Opetusministeriö on vahvistanut vuonna 2006 uskonnonopetuksen perusteet evankelisuterilaisen ja ortodoksisen lisäksi yhdelletoista muulle uskonnolliselle ryhmälle ja elämäntarkastustiedolle.

Opetusneuvos **Pekka Iivonen** totesi 2011, että Suomessa vain koulu pystyy antamaan nuorille laajaa uskonnollista yleissivistystä. Tulevaisuudessa eri kulttuurien, uskontojen ja katsomusten kohtaaminen edellyttää hyvää oman uskonnon ja muiden uskontojen tuntemista ja ymmärtämistä. Tänä vuonna peruskoulun aloittava on aktiivisimmassa iässään tämän vuosisadan puolivälissä. Oleellisia kysymyksiä on, millainen maailma on silloin, mitä taitoja ja tietoja silloin tarvitaan ja millaisessa kulttuurisessa ja uskonnollisessa tilanteessa silloin eletään.

Suomi monikulttuuristuu nopeasti ja samalla myös maamme uskonnollinen kenttä kirjavoituu ja myös uskonnottomien määrä kasvaa.

ollut perustuslaissa tarkoitettua uskonnon harjoittamista. Uskonnonvapauslain muuttumisen seurauksena muutettiin perusopetuslain säännöksiä uskonnon opetuksen osalta siten, että aiemmin lainsäädännössä oleva ”tunnustuksellinen uskonnon opetus” - käsite korvattiin ”oman uskonnon opetus” - käsitteellä.

islamia. Vielä 1950-luvulla ortodoksista uskontoa opetettiin, jos oppilaita oli samassa koulussa vähintään 20. Tällä hetkellä vähemmistöuskontojen uskonnonopetusta tulee järjestää koulussa, jos kolme samaan tunnustukseen kuuluvaa oppilasta käy saman opetuksen ylläpitäjän koulua ja vaatii opetusta. Tavallisimmin on kyseessä

Uskonnolliset kesäjuhlat - Suomen suurin liikuttaja

Kesäjuhlat ovat myös mittava vapaaehtoistyön voimannäyte. Juhlat eivät olisi mahdollisia ilman rakentajia ja purkajia, sopankeittäjiä ja lätnypaistajia.

Jokunen vuosi sitten kesälomareissuni suuntautui Itä-Suomeen. Kun samaan ajankohtaan ajoittuivat orpokotijuhlat, päätimme kääntää auton nokan kohti juhlapaikkaa. Muistan edelleen tunteen, kun ajelimme hiekkatietä itärajan suuntaan. Keskellä ei-mitään usko juhlapaikan löytymiseen alkoi jo horjua tien vain jatkuessa ja jatkuessa. Kuin taikaikasta yhtäkkiä edessä aukeni autoja täynnä oleva parkkipaikka liikenteenohjaajineen ja kirkonmäellinen ihmisiä.

Juhliin osallistuminen oli avartava kokemus, sillä en tuntenut ketään liikkeeseen kuuluvaa ja olin lukenut siitä vain kirjoista. Suomen kesä onkin täynnänsä mahdollisuuksia saada uusia kokemuksia rikkaasta ja monimuotoisesta uskonnollisesta kulttuurista.

Kesäjuhlat liikuttavat. Mikään suomalainen kansanliike ei saa kokoon yhtä suuria väkijoukkoja kuin hengelliset kesäjuhlat. Tänäkin kesänä yli 100 000 suomalaista pakkaa autonsa

**Hanna Salomäki on
Kirkon tutkimuskeskuksen
vt. johtaja**

viettääkseen viikonlopun puisilla penkeillä jonkun hengellisen liikkeen juhlilla. Monille suomalaisille kesäjuhlat kuuluvat vakiutiseen vuodenkiertoon kuten joulun tai juhannuksen. Kesäjuhlat ohjailevat lomanviettoa ja matkareittejä.

Varsin suuri osa suomalaisista osallistuu useiden herätysliikkeiden juhlille. Hengellisillä kesäjuhlilla koottu tutkimusaineisto (Salomäki 2010: Herätysliikkeisiin osallistuminen ja sitoutuminen)

osoitti, että puolet kesäjuhlien kävijöistä osallistuu oman liikkeensä juhlien ohella myös muiden liikkeiden kesäjuhlille. Poikkeuksen tekivät körtit ja vanhoillislestadiolaiset, jotka eivät osallistuneet yhtä innokkaasti muiden liikkeiden toimintaan.

Lapsuudesta lähtien

Mikä on kesäjuhlien salaisuus? Kesäjuhlissa yhdistyvät monenlaiset tarpeet. Ei tarvitse haastatella montaakaan juhlaikäijää ennen kuin kuulee tarinan lapsuuden kesäjuhlakokemuksista. Useampi kuin kaksi viidestä kesäjuhlakävijästä onkin tutkimuksen perusteella mukana herätysliikkeiden toiminnassa siksi, että heidän perheensä tai sukunsa kuuluu liikkeeseen. Yleisintä tämä on vanhoissa herätysliikkeissä.

Herätysliikkeet kuljettavat siis kristillisen uskon traditiota eteenpäin sukupolvelta toiselle. Ei olekaan ihme, että juuri lapsuudessa opittu hengellinen

**Saaren juhlatkaan
eivät onnistuisi
ilman talkoolaisten
apua.**

musiikki, puhetapa tai uskon ilmaisemisen muodot tuntuvat kaikkein läheisimmiltä.

Toisaalta kesäjuhlat ovat otollinen tilaisuus tutustua sellaisiin liikkeisiin, jotka eivät ole itselle tuttuja. Noin kymmenesosa kesäjuhlien kävijöistä ilmoitti olevansa vasta tutustumassa liikkeeseen tai vain satunnaisia kävijöitä. Useiden herätysliikkeitä koskevien tutkimusten pohjalta näyttää siltä, että viidennen herätysliikkeen juhlat onnistuvat muita paremmin tavoittamaan uusiakin kävijöitä.

Kesäjuhlat ovat myös mittava vapaaehtoistyön voimannäyte. Juhlat eivät olisi mahdollisia ilman rakentajia ja purkajia, sopankeittäjiä ja lätnypaistajia. Juuri tämä ulottuvuus on kansanliikkeiden merkittävä resurssi: aidot tekemisen mahdollisuudet tuottavat kiinnittymistä.

Kasvokkain

Takavuosina sanomalehti Huvfudstadsbladetin mainoskampanjan iskulause kuului "Ota riski. Rakastu suomenruotsalaiseen". Tänä keväänä on keskusteltu paljon vihapuheesta

ja myös uskonnollisesta vihapuheesta. Samaan aikaan on yleistynyt puhetapa, jossa seurakunnissamme jo vuosisatoja vaikuttaneita hengellisiä liikkeitä kuulee nimitettävän "ääriliikkeiksi" tai "lahkoiksi".

Vaikka herätysliikkeiden väliset raja-aidat ovatkin paljon madaltuneet viime vuosikymmeninä, itselle vieraita liikkeitä myös karsastetaan. Erityisesti sosiaalinen media näyttää nostavan pintaan monenlaisia ennakkoluuloja toisella tavalla uskovista, eikä tämän ilmaisemista kaihdeta. Samaan aikaan kun yhteydenpito on ehkä helpompaa kuin koskaan, rakentuvat myös muurit nopeasti ja tehokkaasti.

Suomalaisten uskonnollisia asenteita koskevat tutkimukset osoittavat, että oman kulttuurin ja uskonnon tuntemus ohenee. Monille Mooses ja Jeesus ovat yhtä tuntemattomia, ja niin ovat myös uskonnolliset liikkeet. Gallup Ecclesiastica -tutkimuksen mukaan suomalaisten suhtautuminen myös moniin kirkon herätysliikkeisiin on torjuvaa. Yli 60 % esimerkiksi suhtautuu kielteisesti lestadiolaisuuteen tai

karismaattiseen liikkeeseen. Yksi kesäjuhlien merkittävä elementti onkin ihmisten kokoaminen kasvokkain, lähietäisyydelle. Kun liike saa ihmisen kasvot, kynnykset madaltuvat.

Modernia perinteisyyttä

Kesäjuhlat näyttävät vastavan monenlaisiin tarpeisiin. Kesäjuhlilla yhdistyvät uusi ja vanha, tutut toimintatavat mutta myös liikkeiden muokkautuva uusi todellisuus. Tutut virret ja puheenparret rakentavat yhteistä kokemusta arjessa hajallaan eläville liikkeiden jäsenille.

Kesäjuhlat antavat paikan ja tilan Jumalan kohtaamiseen, mutta tärkeää on myös ystävien tapaaminen. Monet kohtaavatkin toisensa vain keran vuodessa, juuri kesäjuhlilla. Vahvan sosiaalisen tapahtuman vaihtoehtona juhlille voi yhtä lailla saapua yksin ja siellä pysytellä anonyyminä. Tällainen modernin nomadin rooli kiinnostaa monia yksilöllisyyttä kaipaavia. Juhlilla ollaan yksin ja yhdessä, osana virtaa.

Pentti Poutanen

Jumalan sekatyömies ihmisten asialla

Entinen kansanedustaja Pentti Poutanen on aina tahtonut olla pienen ihmisen asialla.

Pihapiiri Nuutilanmäellä muistuttaa melkein museoaluetta.

Omakohtainen uskonelämä ja mieluisa tekeminen pitää edelleen 91 vuotiaan miehen virkeänä.

Entinen kansanedustaja, Parikkaniemen työn ystävä ja säätien hallituksen entinen jäsen, **Pentti Poutanen** on viettänyt eläkepäiviään Juvan Nuutilanmäellä, 5-tien varressa jo 26 vuoden ajan. Rakkaan **Liisa** – vaimon kuolemasta on kulunut 13 vuotta. Liisan vielä eläessä järjestettiin heidän kodissaan lähetyspiirejä, sekä myös ”orpokotiseuroja”. Isännän viirilippusalossa kertoo kuitenkin, että vieraat ovat edelleen tervetulleita. Pihapiiristä löytääkin monenlaista ”menneen ajan” nähtävää. Hänen elämäntarinansa on vieläkin mielenkiintoisempi.

Alun perin Parikkalasta lähteneenä evakkona hänellä riittää juttua ja muistelua. Päällimmäisenä on kuitenkin kiitollisuus ”ihmisten asialle” eletystä elämästä. Vieläkin Pentti ihmette-

lee, miksi Jumala antoi hänelle niin rikkaan ja mielenkiintoisen elämän. Siitä mekin saamme pienen välähdyksen istuessamme Pentin tekemässä katoksessa, siemailten omatekoista mehua. Kaikki ympärillämme

on hänen tekemää; savusauna, monet aitat, pönttömuseo ja muut puusta veistetyt asiat. Pentin isoisä oli Parikkalan Lamminkylän kyläseppä. Kädentaidot lienevät siis isän perintöä.

-Vanhat rakennukset alkoivat kiinnostaa ja olivat vastapainoa eduskuntatyölle. Palatessa perjantai iltana Helsingistä kotiin, kaipasin kiireisen viikon jälkeen omaa rauhaa. Aluksi täällä oli vain pusikkoa. Ensimmäinen rakennus oli vanha lato.

- Kaikki hirsirakennukset on purettu, numeroitu, tuotu ja kasattu paikan päällä uudestaan. Takkatupa ja luhtiaitta ovat tosin eri paikoista, mutta itsekerätyistä vanhoista hirsistä, paikalla rakennettu, Pentti sanoo.

Eduskuntatyön rinnalla kulki myös urheiluharrastus.

Ihmisten asialle eletty elämä antaa kiitollisen mielen

Kiinnostus entisajan työkaluihin on Pentille verenperintönä. Vanhojen hirsirakennusten kanssa touhutessa oma mielikin rauhoittuu. Syvimmän tyydytyksen elämään antaa omakohtainen Jumala-suhde.

Ihmisten asialla

Pentti vietti eduskunnassa Kes-kustapuoleen edustajana kaikkiaan 5 kautta aina vuoteen 1987 asti, jolloin jäi omasta tahdostaan pois. Nykyistä hallitusmenoa katsellessaan, hän toteaa sen ennen olleen parempi.

- Kun isot puolueet ovat hallituksessa, silloin asioita myös hoi-

detaan, hän muistelee. Omaa eduskuntaryhmäänsä hän kiittelee saamistaan "vapaista käsistä". Pentti muistaa ainakin kaksi merkittävää hanketta, jossa hän on ollut ratkaisevasti mukana.

Jumalan pilkka -laki tuli 1970 valitulle eduskunnalle edelliseltä eduskunnalta, yli vaalien käsiteltynä. Pentti oli lakivaliokunnassa sorvaamassa vasta-

lausetta: Joka julkisesti pilkkaa Jumalaa, on tuomittava.... Vastalause sai valiokunnan enemmistön allekirjoitukset ja Jumala jäi lakiin.

Pienviljelijä perheen lapsena ja itsekin maanviljelijänä Pentti halusi puolustaa toki myös "pienen ihmisen ja maanviljelijän asiaa". Maatalousasiat olivat eduskunnassa esillä varsinkin 1970 -luvulla. Pentti piti

Pönttömetsä kuvastaa Pentin mutkatonta suhdetta luontoon.

aktiivisesti yhteyttä myös Maailahallitukseen, jotta virkamiespäätöksiin saataisiin mukaan myös talonpoikaisjärkeä. Lukuisiin kansalaisten yhteydenottoihin hän suhtautui vakavasti neuvoen ja puolustaen äänestäjiään. Aika oli monessa mielessä maatalousvastainen.

-Virkamiehet haittasivat tulkinnoillaan maanviljelijöiden asemaa ja toimeentuloa. Heiltä unohtui, että "ihmisten asialla" tässä ollaan, Pentti muistelee silloisia toimiaan.

Kansanluottamus Pentin asianhoitoa kohtaan poiki myös hengellisiä luottamustehäviä. 1970 - ja 1980 -luvulla silloinen toiminnajohtaja, **Mauri Tiilikaisen** pyysi häntä Kansan Raamattuseuran hallitukseen. Myös Parikanniemi oli Pentistä kiinnostunut.

Toiminnanjohtaja **Jouko Jyrkämä** soitti erään Parikanniemisätiön hallituksen kokouksen yhteydessä Pentille ja pyysi mukaan hallitukseen.

- Käykää ensin lista läpi, jos ei muita löydy, valitkaa sitten mu-

kaan, oli Pentin vastaus.

Jälkeenpäin on sitten muisteltu, ettei listassa ollut muita nimiä. Niinpä Pentti tuli mukaan Parikanniemisätiöön.

Ratkaisun paikalle

Pentin hengellisen elämän juuret ovat Parikkalan Lamminsalolla. Äiti oli pyhäkouluopettaja. Kylän vanhukset ja lapset kuljetettiin milloin heränneiden, milloin Parikanniemen seuroihin. Tutuksi tulivat sen ajan puhujista **Esko Paajanen** ja **Johannes Rönkkönen**. Uskon elämän käännekohta tapahtui kuitenkin Rantasalmella, jonne Pentin perhe oli siirtynyt evakkoon.

- Vuonna 1947 olin jotenkin ahtaalla ja jouduin ratkaisun paikalle. Omatunto kolkutti ja piti saada sielun rauha, Pentti muistelee.

Sodan jälkeistä hengellisyyttä leimasi Rantasalmella taitamattomat maallikkosaarnaajat. He sotkivat puheillaan ja ennusteluillaan monen uskonelämää, myös Pentin.

-Tuomion ja arvostelun henki oli voimakas. Itsekin "horjuin" ihmismielipiteiden tähden, hän myöntää. Ei oikein työntekokaan tahtonut sujua. Lopulta tajusin, ettei meidän tehtävämme ole pohtia "aikoja eikä hetkiä".(Apt.1:7) Niin Pentti pääsi Sanan varmalle pohjalle.

Uskon kilvoittelu jatkui myös eduskunnassa. Jumalan varjeluksesta maailma ei vetänyt mukanaan, vaan oman avioliiton kunnioitus ja täysraittius säilyivät kansanedustus vuosina.

- Minut on hyväksytty tällaiseen, hän toteaa kiitollisena.

Pentti toivoo myös, että uukuniemeläinen hengenperintö säilyisi myös nykyisessä Parikanniemessä, vaikka aika on nyt toinen.

Kysyessäni, mitä uukuniemeläisyys on, hän vastaa: "Se on alhaalta Jumalan armon pyytämistä ja parannusta omista synneistä".

Päivä kerrallaan

Monet ovat hämmästelleet Pentin hyvää terveyttä ja muistia. Äskettäin löydettiin hyytymä aivoista, joka leikattiin. Nyt jalat ja käsi toimivat taas. Silti Pentin mieli tekee jo taivaaseen.

- Ei ole enää ketään, jonka kanssa jutella lapsuusasioista, hän tunnustaa. Silti hän uskoo, ettei olisi saanut elää näin pitkään, jos olisi tyytynyt vain asumaan Mikkelin Porrassalmen kadun kerrostalossa.

Täällä saa touhuta ja tehdä yhtä ja toista.

Haastattelu ja kuvat: Markku Liukkonen ja Jouko Jyrkämä

Maaranen

Lyhtyjien syttyessä

Kun kesä alkaa taipua elokuulle, maisema ikään kuin haurastuu. Se kaikki, mikä ympäröivässä luonnossa kevään alkaessa ja kesän mittaan suorastaan kirkkui voiman ja täyteyden uhoa, vaimenee nyt. Värit haalistuvat, äänet ohenevat, koko luonto taipuu odottamaan muutosta. Kesä luovuttaa pois kaiken tuottamansa sadon ja antaa talvelle luvan tulla.

Vuodenkierto on kopio ihmiselämästä. Monellakin tavalla. Eräs yhteneväisyys on, että niin luonnolle kuin ihmiselämällekin, sällön ja tarkoituksen antaa Jumala. Tosin tätä tekijänoikeuslakia me ihmiset rikomme törkeästi käyttäytymällä niin kuin kaikki olisi määrättävissämme. Tämän me teemme, vaikka Luojamme mm. vuodenaikojen kierron avulla osoittaa, että kaikki on Hänen hallussaan. Eikä mikään meidän.

Jumala itse on elämä, tarkoitus ja päämäärä.

Mutta mitä tekee itsekäs ihminen tämän totuuden edessä?
Sulkee korvansa.

” Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän asukkaita. Sitä vastaan hyökkäsi mahtava kuningas. Hän saartoi kaupungin ja pystytti suuria piirityslaitteita sen ympärille.

Kaupungissa asui köyhä mutta viisas mies. Hän olisi voinut pelastaa kaupungin viisaudellaan, mutta kukaan ei tullut ajatelleeksi sitä köyhää miestä.” (Saarn. 9:14-15)

Nyt, lyhtyjien syttyessä, rukoilkaamme tälle maailmalle kuulevia korvia, että se tulisi tuntemaan Herramme Jeesuksen Kristuksen armon. Hän oli rikas mutta tuli köyhäksi teidän vuoksenne, jotta te rikastuisitte hänen köyhyydestään.

Pekka Maaranen

Lemiset

"Evankeliumi, johon meitä kehoitetaan uskomaan, ei ole sattumalta syntynyt eivätkä ihmiset ole sitä keksineet, vaan se on rakastavan sydämen suunnitelma, joka on aikanaan kokonaan ja kerta kaikkiaan toteutettu ja nyt täysin valmiina ihmisille ilmoitetaan."

Väsynyt olemaan vahva
Karas-Sana 1992

"Älä minulta voittoja kysy
-olen velallinen,
konkurssin kärsinyt.
Kysy voittajilta.

Älä minulta rajoja kysy
- asun armon keskellä.
Kysy rajavartijoilta
ja mittamiehiltä."

Kootut Runoja ja mietteitä
Karas-Sana 1986

"Jumalan rakkaudesta on puheltava hylättyjen ja rakkauttomuuden vammoittamien ihmisten tähden hiljaksen, sillä syrjityn ihmisen on joskus erittäin vaikea avata ikkunaluukkujaan Jumalan rakkauden säteilylle".

Väsynyt olemaan vahva
Karas-Sana 1992

Matti Neuvonen Talkoomies

Saarelaisella Matti Neuvosella on 65. orpokotijuhlat talkoolaisena. Tehtävä on ollut alusta asti mieluinen.

Orpokotijuhlien siirryttyä Saaren kirkolle vuonna 1945, **Matti Neuvonen** oli vielä kuulijoiden joukossa. Pian hänellekin löytyi palveluspaikka. Aluksi hän myi juhlilla Uukuniemen tehtaan limonadia muiden poikien kanssa.

- Ihmiset tulivat juhlille pääosin omin eväin. Ruokahuolto on varsin pienissä kantimissa. Paikalliset talkoolaiset tarjosivat kahvia ja piirakoita. Puhujat toki syötettiin sisätiloissa. Limonadi kävi hyvin kaupaksi, Matti muistelee.

Alusta alkaen juhlia valmisteli aktiivisten talkoolaisten porukka. Mukana oli mm. Matin sisko, **Kirsti Pellikka**, **Aarne Nokelainen**, **Martti Paajanen** ja talkoopäällikkönä **Antti Aaltonen**. Matti itse siirtyi limonadin myynnistä majoitustoimistoon, joka olikin varsin työläs homma.

Paikallinen nuorisohierätyks **Kalle Korhosen** johdolla aktivoi juhlia voimakkaasti. 1940-luvun

Matti ja Aune Neuvonen tapasivat ensikerran Orpokotijuhlien yhteydessä.

lopulle tullessa juhlavieraita kävi 1000 henkeä. Monille piti järjestää majapaikka paikallisista taloista. Erään kerran juhlille saapui tyttöjä Rautjärveltä. Matin äiti pyysi työt yöksi kotiinsa, 1 ½ km päähän Saaren kirkolta. Siinä Matti ja **Aune**-puoliso tutustuivat ensimmäisen kerran.

1950-luvulle tullessa Matti kuului jo juhlien johtoryhmään. Varsinaisiin puhujan tehtäviin

hän ei ole lähtenyt, vaikka on vetänyt Saarella perjantaiseuroja 30 vuotta. Matin vastuulle juhlilla tuli etsiä pullanpaistajat ja huolehtia elintarpeista muutenkin. Pullajauhoja tarvittiin silloin 35 kg. Paikallisesta **Röksän** kyläkaupasta hankitaan lihavaraa edelleenkin.

Matille Saaren orpokotijuhlat ovat "kutsujuhla". Järjestäjät toivovat, että vieraat toisivat

Muistoja juhlilta

Saaren kirkon mäellä joka elokuussa järjestettävien Orpokotijuhlien vakiokävijöiden joukossa on useita tuttuja kasvoja. Yksi heistä on **Markkuhenrik Haakana** Savonlinnasta. Markku on nähty usein myös juhlien kirjateltassa.

-Olin ensimmäisen kerran juhlilla vanhempien kanssa. Syntymästäni asti on tullut oltua mukana ns. "äidin maidossa". Yli 50 vuotta siitä kertyy, vaikka muutama vuosi on jäänyt väliin.

Sydän kutsuu sinne aina.

Markkuhenrik on palvellut juhlilla myös eri tehtävissä ja monet muistavat hänet kirjateltasta.

-Kirja myynnissä olen ollut vuosia, en tiedä tarkkaa aikaa, mutta Teittisen Arnea Irene odotti. Yli kaksikymmentä vuotta siitä on aikaa. Olen jo "vakio kamaa". On niin ihana palata aina kirjojen myyntiin... tutut asiakkaat ja uudet vieraat.

Saaren juhlien monista muistoista Markkuhenrikillä on yksi mielessä. Yli kymmenen vuotta vanhana poikana hän pääsi myymään ruokalippuja punaiseen pulpettiin. Silloin juhlilla olivat eriväriset liput eri ruuille.

-Se tuntui pienestä pojasta hienolle. Mutta koko juhlat ovat aina se tärkein asia. Niiltä vaan ei voi olla pois. Ne ovat menneet sydämeen ja en voi olla poissa. Auttamassa, sillä sydän kutsuu ja ystävien näkeminen. Rakkaus orpokotijuhlia ja Saaren kotikirkkoa kohtaan. Saaren kotikirkko kutsuu joka vuosi juhlimaan. Ne kaikuvat kellot kotoisan kirkon.

Haastattelu: Teuvo V. Riikonen

toki myös uusi kuulijoita juhlille. Juhlien hengellisestä merkityksestä Matilla on vahva mielipide.

- Sanan tulee tulla niin lähelle, että ihminen on valmis tarkistamaan uskon suhdettaan. Jos Sanalla ei ole herättävää merkitystä, pelkät vuosijuhlat eivät vastaa tarkoitustaan, Matti toteaa vakavana.

Juhlapuhujat

Saaren juhlien odotetuin osa kuulijoiden kannalta ovat juhlapuhujat. Matti itse toivoisi, että

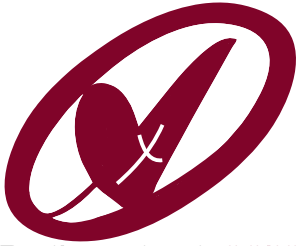
Jumala saisi käyttää puhujia ja että puhujilla olisi myös annettavaa.

Miten puhujat valikoituivat?

-Perinteisesti etusijalle olivat "orpokotiasian" omaksuneet puhujat, kuten **Edvard Lähdeniemi, Erkki Leminen, Hälvän sisarukset, Eenok Konttinen ja Matti Pitkänen**, josta tuli 1949 orpokotijuhlien johtaja. Hänen kanssaan läheisessä työ ja ystävä yhteydessä oli alusta asti kirkkoherra **Simo Keranto**, sekä Kansan Raamattuseuran julistaja ja paikallisia pappeja.

Orpokotijuhlat ovat edelleen Parikanniemen ystävien juhlat.

Haastattelu ja kuva: Markku Liukkonen

Parikanniemisäätö

Parikanniementie 130
52320 Vitsiälä
Puhelin 020 743 4570
toimisto@parikanniemi.fi

Toimistosiihteeri Risto Teittinen
Puhelin 020 743 4570

Taloussiihteeri Elli Hokkanen
Puhelin 040-503 8711

Säätiön hallituksen puheenjohtaja
lääninrovasti **Erkki Lemetyinen**
Puhelin 0440-430 063
erkki.lemetyinen@evl.fi

Toiminnanjohtaja Teuvo V. Riikonen
Puhelin 0400-315 573

teuvov.riikonen@parikanniemi.fi

Julistustyön pastori

Markku Liukkonen

Puhelin 040-867 6165

markku.liukkonen@parikanniemi.fi

Evangelista Pekka Maaranen

Puhelin 040-359 0111

pekka.maaranen@pp.inet.fi

Lastenkodin johtaja Henrik Ohlis

Puhelin 0400-263 462

henrik.ohlis@parikanniemi.fi

Palvelukodin johtaja Liisa Äijö

Puhelin 0400-747 568

liisa.aijo@parikanniemi.fi

Parikanniemisäätöön tilit

Sampo FI86 8000 1901 5424 99

S-SOP FI54 5271 0420 0130 48

Tapiola FI92 3636 3002 2297 63

Parikanniemen Orpokotiyhdistys ry

(jäsenmaksut 20€, myyntituotteet)

S-SOP FI95 5271 0420 0445 14

Danske Bank FI69 8000 1900 7130 67

Vanha-Tuusjärven kannatustili

NORDEA FI90 2042 3800 0021 49

Adressi- ja syntymäpäiväraha tili

S-SOP FI63 5271 0420 1411 20

*Parikanniemisäätöillä ja kannatus-
yhdistyksellä on oikeus ottaa vastaan
lahjoituksia ja testamentteja.*

www.parikanniemi.fi

Kontista kaivettua

PARIKANNIEMEN YSTÄVÄT

UUSI NIMI KANNATUSYHDISTYKSELLE

Parikanniemen Orpokotiyhdistys on vuosikokouksessaan helluntaina 19.5.2013 muuttanut yhdistyksen nimen Parikanniemen Ystävät ry:ksi. Kun lastenkodin nimi on muutettu jo 1964 Parikanniemen lastenkoti muotoon, halutaan nimenmuutoksella kuvata oikealla tavalla yhdistyksen työtä.

Parikanniemen Ystävät ry. on noin 1300 jäsenen yhdistys, joka tukee monella eri tavalla Parikanniemisäätöön tekemää työtä sen eri työmuotojen kautta. Yhdistyksen puheenjohtajana on **Erkki Makkonen** Parikkalasta ja sihteerinä **Maija-Liisa Kasanen** Lappeenrannasta.

SEURAKUNTATYÖN KULTAINEN ANSIOMERKKI VIIDELLE SÄÄTIÖN VASTUUNKANTAJALLE

Viidelle Parikanniemisäätöön työ- ja ystäväyhteydessä mukana olleelle henkilölle on myönnetty Kirkkopalvelujen Seurakuntatyön kultainen ansiomerkki pitkäaikaisesta toiminnasta seurakuntatyössä tai muussa kristillisessä toiminnassa.

Anja Muhonen on toiminut lastenkodin johtajana pari vuotta, säätöön vapaaehtoistyössä vuosikymmeniä sekä hallituksen jäsenenä noin 25 vuotta.

Matti Neuvonen on toiminut Saaren Orpokotijuhlien järjestelytoimikunnan jäsenenä yli 40 vuotta sekä säätöön hallituksen jäsenenä noin 15 vuotta.

Jouko Jyrkämä on toiminut seurakuntapappina Heinolassa ja siirtolaispastorina Kanadassa kahteen otteeseen lähes 20 vuotta sekä Parikanniemisäätöön palveluksessa mm. toiminnanjohtajana ja matkapastorina yli 20 vuotta.

Matti Kostamo on toiminut säätöön hallituksen jäsenenä yli kymmenen vuotta, matkasihteerinä, apulaistoiminnanjohtajana, toiminnanjohtajana ja palkkiotoimisena matkasihteerinä yli 30 vuotta.

Jussi Pitkänen on toiminut pappina Tohmajärven ja kirkkoherrana Värtsilän seurakunnassa yli kymmenen vuotta, Parikanniemisäätöön toiminnanjohtajana 12 vuotta sekä vapaaehtoisena idäntöön matkapastorina lähes kymmenen vuotta.

Palkittuja muistetaan Saaren kirkolla 17.8. klo 18 seuroissa.

VANHA-TUUSJÄRVEN PALVELUTALO LOPETAAN

Parikanniemisäätien hallitus joutui kokouksessaan 17.6.2013 tekemään kipeän ja vaikean ratkaisun päättäessään lopettaa Heinolassa sijaitsevan Vanha Tuusjärven palvelutalon toiminnan vuoden 2013 loppuun mennessä.

Palvelutalon toiminta on ollut säätiölle tappiollista yli 25 vuotta ja 2000-luvulla alijäämät ovat olleet yli 1,6 miljoonaa euroa.

Viime vuosina monista yrityksistä huolimatta erittäin korkeatasoista hoitotyötä tekevän yksikön toimintaa ei saatu taloudellisesti kannattavaksi. Alijäämät olivat saaneet koko säätiön talouden erittäin vaikeaan tilanteeseen, jossa hallitus ei nähnyt muuta mahdollisuutta kuin lopettaa toiminta. Talon asukkaiden asumispalvelut turvataan, kunnes Heinolan kaupunki on saanut osoitettua heille uudet asumispaikat.

Maksa tilille!

S-Sop FI95 5271 0420 0445 14
DB FI69 8000 1900 7130 67

Saaaja:

Parikanniemen Ystävät ry

Viesti: jäsenmaksu/tilaus/lahja

Mari Parkkinen
Radio Dein jutuntekomatkalla
Parikanniemessä.
Muistathan! Pala Konttista,
RadioDei, maanantaina klo 15.40.

Vanha-Tuusjärven palvelukodin viimeisillä kesäjuhlilla esiintyvät
"Duo Saariset" Kouvolaista.

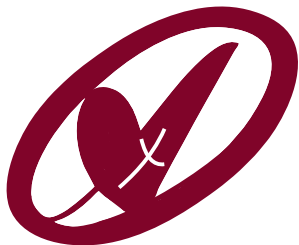
Parikanniemen lastentalon rakennushanke etenee aikataulussa.

Oikaisu: Kontti 2/2013 sivuilla 2 ja 5 mainitun kuvaajan nimi oli väärin. Oikea kuvaaja on **Jouko Tykkyläinen**. Pahoittelemme virhettä!

Kalenteriin!

Matka Betlehemiin- jouluvaellus

Parikanniemen lastenkodilla
13.12. klo 17-
14.12. klo 16-
Tiedustelut toimistosta
p. 020 743 4570

Parikanniemisäätiö

**Parikanniemisäätiön työntekijät ja vapaaehtoistyöntekijät
vierailevat seuraavissa tilaisuuksissa!**

**Katso tarkemmat tiedot seurakunnan ilmoituksista ja
säätiön kotisivuilta www.parikanniemi.fi**

Elokuu

- 13.-14.8. **Seinäjäki**, evankelistojen päivät, Riikonen
17.-19.8. **Parikkala, Saaren orpokotijuhlat** ” Katso laupeutesi silmin”, os. Kirkontie 599 Saari
21.8. **Kangasniemi**, Istruala-Laitilan diakoniapiiri Airi Tantulla Puattipoukamassa klo 13, os. Rastonmäen 90, Liukkonen
Hamina, Miehikkälä, miesten saunailta klo 18, Maaranen
22.8. **Taipalsaari**, Lähdekallio klo 18.00 raamattuopetus ja iltaseurat, Maaranen
25.8. **Ristiina**, kesäseurat Tiaisella klo 13.30, os. Kitereentie 100, Liukkonen, Maaranen, Ohlis
26.-29.8. **Kerimäki**, Tavisalo, PAV-leiri, Maaranen

Syyskuu

- 1.9. **Parikkala, Saari**, messu klo 13.
Messun jälkeen kirkkokahvit ja Orpokotijuhlien kiitoseurat seurakuntatalolla. Liukkonen, Maaranen ym.
2.9. **Lappeenranta**, Emmaus klo 18, Kostamo
8.9. **Hirvensalmi**, messu klo 10, Liukkonen.
Seurat Hämmäläisessä klo 13, os. Aittoniementie 80.
9.9. **Lappeenranta**, Emmaus klo 18, Liukkonen
10.9. **Lappeenranta**, Lauritsalan srk-koti (Puoti ja Pannu) klo 10.30, raamattuopetus, Liukkonen
10.9. **Kitee**, ystäväpiiri Isossa pappilassa klo 13, Kostamo, Maaranen
15.9. **Pyhäselkä**, kirkkopyhä ja päivätilaisuus klo 10, vankilavierailu klo 16, Liukkonen
Parikkala, Uukuniemi, kotiseurat Kerttu ja Pauli Valtosella klo 19, Ristirannantie 48. Liukkonen
16.9. **Hamina**, Kulmakivi klo 13, os. Mannerheimintie 12;
Lappeenranta, Emmaus klo 18, Maaranen
17.9. **Kerimäki**, ystäväseurat Ellen Kinnusella klo 13.00, os. Ruokoniementie 700, Maaranen
18.9. **Mikkeli**, Kyyhkylän kuntoutuskeskus klo 17, os. Kyyhkyläntie 6 A, Liukkonen
22.9. **Hyrynsalmi**, kirkkopyhä klo 10, saarnaa Liukkonen, Kotiseurat Olavi ja Salli Heikkisellä klo 18 Laitilassa, Kuhmontie 384, Liukkonen, Maaranen
23.9. **Puolanka**, Parikanniemitilaisuus srk-kodilla klo 13, Liukkonen, Maaranen
26.9. **Kuusankoski**, vanha seurakuntatalo, syntymäpäi-

väseurat klo 18, kahvit klo 17.30, os. Valtakatu 43, mm. Liukkonen, Riikonen

27.9. **Joensuu**, seurakuntakeskus, ystäväpiiri klo 13, os. Kirkkokatu 28, Riikonen

Liperi, kotiseurat khra Heikki Holkerilla klo 16, os. Vaiviontie12 Harinjärvi, Maaranen, Riikonen

29.9. **Mikkeli, Ristiina**, Mikkelinpäivän perhemessu klo 10, lit. Pirjo Palm, ehd.avust. Markku Liukkonen,

ruokailu Valon Salissa. Juhlat Parikanniemessä klo 12.30

Lokakuu

3.10. **Lappeenranta**, Lauritsalan Pysäkki, torstaiseurat klo 18.00, Maaranen

6.10. **Pieksamäki, Jäppilä**, Parikanniemen kirkkopyhä, messu ja päiväseurat, Liukkonen, Maaranen (saarna)

7.10. **Hamina**, Vanhustenviikon tilaisuus (eri järjestöt) klo 14, Kulmakiven yläsali, Riikonen

Lappeenranta, Emmaus klo 18, Riikonen

10.10. **Kitee**, ystäväpiiri klo 13, Kostamo

Pyhäselkä, Reijolan srk-talo klo 18, Kostamo

13.10 **Lehtimäki**, messu klo 10; Liukkonen

Alajärvi, seurapaikka avoin, klo 13, Konttinen, Liukkonen

Kuortane seurat srk-talolla alk. klo 18.30, K&L

14.10. **Kortesjärvi**, srk-koti, klo 18, os. Jääkäarin tie 79, Konttinen, Liukkonen

15.10. **Lappajärvi**, seurat seurakuntatalolla klo 13,

os. Fellmannintie 1, Konttinen, Liukkonen

Alajärvi, Länsikylä, seurat klo 18 Urho ja Maire Karilla, os. Kätänjoentie 266, Konttinen, Liukkonen

20.10. **Parikkala, Uukuniemi**, messu Niukalan seurakuntatalo klo 10. Kirkkokahvit ja seurat. Liukkonen ym.

Mikkeli, Haukivuori, kirkkokonsertti klo 17, Uskon ja rukouksen laulujen äärellä Elli Hokkanen, Rauno Määttä, Pekka Siikavirta, Markku Liukkonen.

Espoo, Leppävaaran kirkko klo 17, Levon lähteillä musiikki-ilta, Hanna Ekola & Virpi Lahti, puhe Riikonen

21.10. **Hamina**, Kulmakivi, ystäväpiiri klo 13, Kostamo

25.10. **Savonlinna**, Helluntaiseurakunta, Pav-leiripäivä, Maaranen

Joensuu, ystäväpiiri klo 13, Kostamo

27.10 **Kotka**, Sanan ja rukouksen ilta klo 18, Aittakorven srk-talo, os. Luhtipolku 3, Maaranen

29.10. **Kerimäki**, ystäväseurat Aino Silventoisella klo 13, os. Kumpurannantie 447, Kostamo

Marraskuu

2.11. **Lieto**, kotiseurat Äärillä klo 18, os. Kannonkuja 1, Kostamo, Maaranen

3.11. **Turku**, messu Mikaelin kirkossa klo 10. Kahvit ja päivätillaisuus, Kostamo, Maaranen

3.11. **Mikkeli**, messu ja Parikanniemi tilaisuus klo 15, Laajalammen srk-koti, Liukkonen

7.11. **Kuusankoski**, sanan ja rukouksen ilta klo 18, Riikonen

Lappeenranta, Lauritsalan Pysäkki, torstaiseurat klo 18.00 Maaranen

14.11. **Kitee**, ystäväpiiri klo 13, Kostamo

Pyhäselkä, Reijolan ystäväpiiri klo 18, Maaranen

15.11. **Kokkola**, Lohtajan kirkko klo 19, Elämä kantaa -konsertti, Hanna Ekola & Virpi Lahti, puhe Riikonen

15.11. **Parikkala, Saari**, perjantaiseurat Aulis Tiaisella klo 18, os. Marja-ahontie 119, Liukkonen

17.11. **Jämsä, Kuorevesi**, Parikanniemen kirkkopyhä klo 10,00, messu ja päiväseurat, Maaranen

Heinävesi, kirkkopyhä klo 10, Liukkonen

Pyhäselkä, seurakuntakeskus, sanan ja rukouksen ilta klo 18, Liukkonen

18.11. **Hamina**, Kulmakivi klo 13, Maaranen

Lappeenranta, Emmaus klo 18, Maaranen

21.11. **Lappeenranta**, Lauritsalan Pysäkki, torstaiseurat klo 18.00 Maaranen

26.11. **Kerimäki**, ystäväseurat Pirjo ja Reino Kokkosella klo 13, os. Niittylahdentie 166, Maaranen

26.11. **Kerava**, Savion srk-talo klo 13, Seniori-foorumi, luento rauhanturva- ja kriisinhallintatoiminnasta, Riikonen

24.11. **Liperi**, kirkkopyhä klo 10. Messun jälkeen kirkkokahvit ja päivätillaisuus ” Herran kukkarossa”, os. Keskustie 5, Kostamo, Liukkonen

Rääkkylä, kotiseurat Käyhköllä klo 17, os. Harjutie 6, Kostamo, Liukkonen

Rääkkylä, kotiseurat Käyhköllä klo 17, os. Harjutie 6, Kostamo, Liukkonen

29.11. **Joensuu**, seurakuntakeskus, ystäväpiiri klo 13, Liukkonen, Konttinen

www.parikanniemi.fi **Tervetuloa mukaan!**

Mikkelinpäivän juhlat

Ohjelmassa su 29.9:

Perhemessu klo 10 Ristiinan kirkossa, liturgina aluekappalainen Pirjo Palm, eht.avustajana Markku Liukkonen.

Ruokailu Valon salissa välittömästi messun jälkeen.

Päiväjuhla n. klo 12.30 alkaen Parikanniemen riihikirkossa.

Mukana mm. Sami Siponen, Jouko Jyrkämä, Pekka Maaranen ja srk:n edustaja.

Raamattuopetus, ” Sinun turvasi on”, Teuvo V. Riikonen.

Kahvit n. klo 14.30.

Tervetuloa mukaan!

Kaksi versoa samasta kalliosta.

Kaksi uutta ja vanhaa kirjaa!

Pekka Maaranen

Saarnaajan kirja

Suosittuja SANA-lehden kolumneja 2003-13!

Teuvo V. Riikonen & Thorleif Johansson

Matka, jonka sain

Riikosen syvälliset tekstit Joonan kirjasta ja Johanssonin upeat kuvat Patmoksen saarelta! 2. painos.

Molemmat kirjat 20 €/kpl.

Kustantaja: Parikanniemen Ystävät ry.

Saatavilla Saaren kirkon **Orpokotijuhlilla** 16 -18.8.2013
Tilattavissa myös www.parikanniemi.fi

Säännölliset ystäväpiirejä:

Joensuun seurakuntakeskus,

os. Kirkkokatu 28, pe 27.9. 25.10, 29.11. klo 13

Pyhäselkä, Reijolan seurakuntatalo

os. Santerintie 11, to 10.10, 14.11. klo 18

Kiteen Isopappila

os. Savikontie 7, ti 10.9., to 10.10., 14.11. klo 13

Lappeenranta, Emmaus

os. Suonionkatu 19-21B ma klo 18

Hamina, Kulmakivi

os. Mannerheimintie 12, ma 16.9., 7.10.,

21.10., 18.11. klo 13

Ystäväpiirejä kokoontuu myös kodeissa!

“Jumala ei jää velkaa kenellekään”

Luottojohtaja Sakari Smeds on pohtinut myös paljon Jumalan taloudenhoitoa

Sakari Smeds on työssä pankissa päivittäin tekemisissä rahan kanssa. Miten kristityn pitäisi suhtautua rahaan? Tie pankkiin on johtanut monia teitä.

-Synnyin Savonlinnassa 1964 ja pienen kierroksen jälkeen asetuimme Kouvolan seudulle 60-luvun lopulla ja Valkealaan 1976. Tampereella opiskelin kansantaloustieteitä ja markkinointia, jonka jälkeen työtehtävät avautuivat ev.lut seurakunnan hallintosihteerinä. Sieltä tieni vei finanssialalle, kun silloinen KOP haki yritystutkijaa Kymen ja Mikkelin läänien alueelle. Vuosina 1995-2003 olin kansanedustajana. Nyt toimin luottojohtajana yritysten ja henkilöasiakkaiden investointihankkeiden parissa. Perheessäni on vaimoni **Kirsi** ja kaksi lasta.

Miten kristityn tulisi suhtautua rahaan ja mitä Raamatussa sanotaan asiasta?

-Raamattu varoittaa rahan himosta, mutta toisaalta kehoitetaan keräämään kymmenyksiä ja varoitetaan laiskuudesta. Jokaisen olisi hyvä pysyä tolkkuluuden linjalla. On sanottu satuvasti; emme tarvitse rikkauksia, mutta kylläkin rikasta Isää.

-Itseäni on erityisesti puhutellut Raamatun esimerkki Joosefista ja hänen toimintatavoistaan. Hyvinä vuosina varauduttiin tulevaan laittamalla viljaa syrjään. Tämä periaate korostaa suunnitelmallisuutta ja varautumisen merkitystä. Saman periaatteen kohtaamme esim. galatalaiskirjeessä, kun seurakuntaa kehoitetaan säästämään varoja keräykseen

pyhiä varten jo hyvissä ajoin ennen Paavalin tuloa.

Miksi kristityn on tärkeää antaa omastaan? Onko se muutakin kuin rahan antamista?

-Raamatun kertomus pienestä lapsesta, viidestä leivästä ja kahdesta kalasta on innoittava näköala! Vapahtajan käsissä pienestäkin voi kasvaa suurta ja koitua siunausta monelle. Lapsi antoi omastaan, sen mitä hänelle oli ja Jeesus otti nämä lahjat käyttöönsä valtavin tuloksin. Joskus toki tarvitaan paljon varoja ja suuria uhrauksia, mutta juuri Jumalan mahdollisuudet rohkaisevat – Hän ei myöskään jää kenellekään velkaa. Tavalta tai toisella Jumalan valtakunnan työhön osallistuminen koituu viime kädessä siunaukseksi myös sille, joka antaa omastaan.

Millä mielellä tulet elokuussa Saaren kirkolle?

-Jumalan vahva toiminta uukuniemeläisen herätyksen alkuvuosina puhuttelee itseäni syvästi. Koen sen ajankohtaisena ja kohti käyvänä. Kuinka suoraan synti näytettiin todeksi ja armo tarjottiin katuvallle. Ja kuinka pieni ihminen sai olla elävän Jumalan työkaluna. Rukoukseni ja toiveeni ovat, että elävä Jumala olisi yhä armollinen myös kansallemme.

**Haastattelu:
Teuvo V. Riikonen**

